



Fragment d'un Sefer Torah,
Afrique du Nord. XVIII^{ème} siècle.

Chacun selon son mérite...

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ח עמוד א

אלא כדתניא: ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידי משה ראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו. ללמדך שמגלגלין חובה על ידי חייב, וזכות על ידי זכאי.

Talmud Bavli, traité Sanhédrin, page 8A

Une braïta enseigne: la loi de l'héritage aurait dû être écrite par Moché notre maître, mais les filles de Tselofhad ont eu un mérite particulier et elle a été écrite par elles. La loi sur l'interdiction de couper du bois le jour de chabbat aurait dû être écrite par Moché notre maître, mais le coupeur de bois a été condamné et elle a été écrite à travers lui. Ceci pour t'apprendre: la condamnation se fait par l'intermédiaire d'un condamné, et l'acquiescement par celui qui le mérite.